

[Anne Birgitte Lundholt]

Vi ønsker også, at folks villighed til opsparring, til uddannelse og bolig igen fremmes ved at fjerne regeringens forringelser af opsparringspræmieringen.

Vores samlede pakke af ændringsforslag har flere positive virkninger. Beskæftigelsen forbedres i forhold til regeringens forslag med 15.000-17.000 personer, vel at mærke i den private sektor, og uden at man blot fjerner nogle ledige fra statistikken som i regeringens forslag. De offentlige udgifter reduceres med ca. 14 mia. kr., og der gives reelle skattelettelser på ca. 8 mia. kr. Statsfinanserne forbedres med ca. 12 mia. kr., og det vil sige, at regningen til vores efterkommere, til dem, der skal betale efter os, bliver 12 mia. kr. plus renter mindre.

Regeringen har prøvet at imødegå nogle af disse tal. Man har bevidst lagt nogle meget negative forudsætninger ind i vores forslag og tilsvarende positive forudsætninger ind i regeringens egne forslag. Men uanset dette har selv regeringen måttet erkende, at vores forslag giver job og en bedring af statsfinanserne. Derfor var det helt uforståeligt, at man har afvist realitetsforhandlinger.

Regeringen er nemlig sig selv nok. Regeringen har fra starten besluttet, at der ikke kunne flyttes andet end kommaer i forslagene. Så må de ledige og den næste generation betale gælden, bare man kommer igennem valget næste år. Derfor ligger forslagene nu i Folketinget.

Det skal bemærkes, at et enkelt af forslagene, det vedrørende pensionister, ligger som et særskilt lovforslag fra regeringen og ikke er med som ændringsforslag. Det var ikke teknisk muligt. Så det kommer ikke til afstemning i dag, men det gør de andre. Men når vi nu skal stemme om resten af disse forslag og befolkningen derfor tydeligt kan se, at der er et alternativ til den kurs, regeringen har lagt, har jeg gerne villet klargøre de forslag, som regeringen stemmer imod. Jeg håber trods alt stadig, at vores forslag, når de senere præsenteres endnu en gang i konkrete lovforslag, kan finde et flertal i Folketinget. Vi er villige til at afprøve en del af disse forslag enkeltvis.

Det Konservative Folkeparti tror på, at befolkningen gerne vil yde i denne svære situation, men de har svært ved at fatte, hvorfor regeringspartierne siger nej til flere job i den private sektor, siger nej til en forbedring af statens budgetter, siger nej til at tage skridt, der

på længere sigt kan genskabe befolkningens tillid til politikerne. Vi mener, at vi skal have nogle langsigtede og holdbare politiske løsninger, som ikke er præget af valgflæsk.

Jeg skal også lige kort kommentere vores indstilling til ændringsforslagene fra de øvrige partiers side.

Jeg kan sige, at på grund af det udgiftsløft, der er tale om, afviser vi både SF's og regeringens ændringsforslag. Der er også dele af Fremskridtspartiets forslag, som vi afviser alene på grund af udgiftsløftet, men jeg skal nævne, at til tre af Fremskridtspartiets forslag, nemlig forslaget vedrørende vold, forslaget vedrørende skat og forslaget vedrørende afgifter på aktiehandel vil vi undlade at stemme. Det er selvfølgelig, fordi vi har sympati for forslagene, men vi ønsker finansieringen af disse forslag sat ind i en helhed, før vi kan støtte dem rent. Men vi støtter de to forslag om en øget bevilling til kystsikring.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Jeg kunne forstå, at fru Anne Birgitte Lundholt mener, at det er en saglig invitation til andre partier, til en regering, at man til disse andre partier og denne regering siger: Vi vil gerne forhandle om at afskaffe de ting, I har lavet i det sidste år. Synes fru Anne Birgitte Lundholt, at det er en konstruktiv invitation?

Der er ikke et eneste forslag, som er nyt. Der er ét forslag om noget, som regeringen netop har vedtaget ikke at gøre, nemlig spørgsmålet om at frigive midlerne i Lønmodtagernes Dyrtdsfond. Fru Anne Birgitte Lundholt går let og elegant hen over, at Lønmodtagernes Dyrtdsfond i løbet af det næste år skal sælge en tredjedel af sin obligations- og aktiebeholdning med de forholdsvis voldsomme effekter på markedet, man må forvente.

Men det er jo heller ikke fru Anne Birgitte Lundholts problem. Herregud – havde jeg nær sagt, det ved jeg ikke, om man må sige – det er jo nogle andre, det går ud over, ikke sandt, fru Anne Birgitte Lundholt! Så spørgsmålet er, om det ikke er på skrømt, at fru Anne Birgitte Lundholt er gået ind i forhandlinger med regeringen, når man kommer med forslag, der er ren afvisning.

Og i øvrigt, hvad angår forudsætningerne i De Konservatives og Venstres forskellige pak-